

Σκίτσα Θ.Μπίκος

ΑΛΕΝΚΑΣ ΦΥΓΗ (ΠΑΣΣΙΣΗ ΟΙΜΩΓΗ)

Αύγουστε, μήνα άρπαγα,
Αλεγκαπαγωγέα,
στην Πάργα αι στην Κέρκυρα
μας πήρες την ωραίαι.

Φωτίστηκαν οι Φαίακες,
χαρήκαν οι Ηπειρώτες,
όταν ήρθε στα μέρη τους
γυνη από τις πρώτες.

Κι ενώ η λάμψη κι η χαρά,
στα Δυτικά εξηπλώθη,
αλλού, στα Νοτιοανατολικά,
καποια καρδιά ετρώθη.

Σκότος βαθύ και Έρεβος,
τα Εξάρχεια έχει λείσει.
Η συνοικία δεν γελά,
δεν θέλει να μιλήσει.

Τα μάτια δεν σταυρώνουνε,
η θλίψη τα 'μποδίζει,
ειν' της Αλένκας το κενό,
που ο πόνος το γιομίζει.

Απ την Τοσίτσα, όλοι περνούν,
συνέχεια γυροφέρνουν,
νέα για την επιστροφή
της κόρης περιμένουν.

Τον Μάκη τον επλάκωσε
βαριά μελαγχολία.
Τον πόνο του καθημερνά
ξεχνάει στη "ΡΟΖΑΛΙΑ".

Ένα απομεσήμερο,
που τα 'χε κοπανήσει
κι από οινοςυμπόσιο
σπίτι είχε υρίσει,

Μορφή απαρηγόρητη,
ο Μάκης, την γυρεύει,
τώρα που εκείν αλλαχού
τα πλήθη σαγηνεύει.

Η απουσία αβάσταχτη,
πολύ δεν θα αντέξει,
να μάθει θέλει ο δίσμοιρος,
πότε θα επιστρέψει.

Και στο Μαντείο των Δελφών,
σκέφτηκε να ρωτήσει,
όμως κι εκείνο έκλεισε,
εσχάτως, με την κρίση.

Μα η Πυθία, του είπανε.
σ' ένα μαντρί έχει πάει,
και από κει δίνει χρησμούς
σε όποιον την ρωτάει.

Ο Μάκης μόλις τ' άκουσε,
για του Δελφούς πηγαίνει,
το δράμα του εξιστορεί,
απάντηση προσμένει.

*"Υπαγε οπίσω, ποιητά,
ο πόνος σου θα σβήσει!
Αλέκτωρ πριν λαλήσει τρις,
η Αλένκα θα γυρίσει".*

Βρίσκει ο Πασσίσης κόκορα,
στο Άστυ επιστρέφει
και άρχισε τον πετεινό
να τονε καλοθρέφει.

Τα κακαρίσματα ύστερα
στήθηκε και ετρούσε,
μα το κοκόρι, άκαρδο,
στα δύο σταματούσε.

Με πλούσιες πτηνοτροφές
συνέχεια τον φουσκώνει,
ώσπου ο Αλέκτωρ έγινε
χοντρός σαν ο μπαλόνη.

Έτσι οι φωνητικές χορδές,
γεμίσανε **με λίπος**
και πιά απ' το λαρύγγι του,
κανείς δεν βγαίνει ήχος.

Στον κόκορα απέναντι
πήγε κι επήρε θέση
και τρεις φορές κακάρισε,
μήπως τον προκαλέσει.

Ευθύς η πόρτα άνοιξε
και η Αλένκα μπαίνει.
Η κάμαρα όλη άστραψε,
στο φως είναι λουσομένη.

Ήταν η ώρα που ο χρησμός
επραγματοποιήθη,
το νόημά του ουδέποτε,
ο Μάκης αντελήφθη.

Γιατί η Πυθία, ως γνωστόν,
όταν γνωμοδοτούσε,
άλλα η φωνή της έλεγε,
και άλλα εννοούσε.

Κι ο Αλέκτωρ, που είπε, τρεις φορές,
έπρεπε να λαλήσει,
σ' αυτόν, αναφερότανε,
στον Μάκη τον Πασσίση,

που οι επιδόσεις του, στο σεξ,
είναι γνωστές τοις πάσι,
ως στο κοτέτσι ο πετεινός,
έχει πλουσία δράση.

Άκης Θεοδωρακόπουλος
22-08-2012

